

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. Стара Загора, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Велина Пенева

при участието на секретаря Евдокия Ив. Досева
като разгледа докладваното от Велина Пенева Гражданско дело №
20215530104781 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ.

В исковата молба ищеца твърди, че с присъда №***Г. по НОХД №***Г.
на Районен съд гр. Казанлък 4 н.с. бил осъден и признат за виновен за
престъпление по чл.195 ал.1, т.3 и т.4, вр. с чл.194 ал.1 вр. с чл.20 ал.2, вр.
ал.1 от НК извършено на 10/11 декември 2019г. в град ..., област Стара Загора.
За така извършеното деяние му било наложено от съда наказание 8 /осем/
месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален „строг“
режим по ЗИНЗС.

Според ищеца присъда №***Г. по НОХД №***Г. на Районен съд гр.
Казанлък 4 н.с. в частта относно първоначалния режим на изтърпяване на
наложеното наказание „лишаване от свобода“ била постановена в нарушение
на Закона.

Съгласно чл.57 ал.1 т.2 ЗИНЗС първоначалният „строг“ режим на
изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ се определял, когато същото
е наложено за умишлено престъпление и неговият размер е по-голям от 5
/пет/ години и не са изтекли повече от 5 /пет / години от изтърпяването на
предходното наложено наказание „лишаване от свобода“, или
престъплението е извършено в изпитателния срок на условно осъждане, за
което е постановено отложено наказание да се изтърпи отделно, ако сборът от
двете наказания надвишава две години.

По изключение, предвидено в чл. 57 ал.2 от ЗИНЗС, „строг“
първоначален режим можело да се определи и в случаите, когато следвало да
се определи общ. По данните по делото и от справка за съдимост е било

видно, че до датата на извършване на престъплението по НОХД №***г. на РС гр.Казанлък 4 н.с. - 10/11 декември 2019г., били изтекли 7 год. 10 месеца и 13 дни - т.е. повече от 5 години от предходно осъждане. По наказателното производство ищеца не бил се укривал и не го осуетявал.

Данните относно вида и размера на наложеното наказание и изтеклия срок от датата на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода по предходното му осъждане, и липсата на данни да се е укривал, изключвали приложението на разпоредбите на чл.57 ал.1 т.1 и т.2 и ал.2 от ЗИНЗС за определяне на „специален“ или „строг“ първоначален режим за изтърпяване на наложеното с НОХД №***г. на РС гр. Казанлък. Като е определил „строг“ вместо „общ“ първоначален режим за изтърпяване на наложеното му наказание по НОХД №***г. на РС гр. Казанлък 4 н.с., РС гр. Казанлък бил допуснал нарушение на Закона по смисъла на Закона и конкретно на чл.348 ал.1 т.1 от НПК, прилагайки чл. 57 ал.1 т.2 б.“б“ вместо да приложи чл. 57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС. За допуснатото съществено нарушение по смисъла на чл.422 ал.1 т.5 от НПК било възобновено НОХД №***г. на РС гр. Казанлък 4 н.с. С искане вх.№***г. на ВКП от *** г. на основание чл.420 ал.3 алт.1 от НПК било спряно изпълнението на присъдата в частта относно определения режим на изтърпяване. Срокът на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим до неговата промяна в „общ“ било за периода от ***г. до *** г. Ищеца твърди, че бил претърпял в миналото фрактура на крайници „импресионната аперта регио окцилатилис син.контузио“ вследствие на ПТП при която претърпял хирургична интервенция. Непосредствено преди да започне изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим на ***г. претърпял сложна и болезнена оперативна манипулация в УМБАЛ гр.Пловдив с диагноза „в***“. Наложило се тежка и оперативна процедура в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем и сложност. Било му предписано лечение с медикаменти и антибиотични средства. На 14.08.2020г. се наложило да се извършат и други пластични операции на мускул. Вследствие на незаконосъобразното налагане на „строг“ вместо „общ“ първоначален режим за изтърпяване на наложеното му наказание по НОХД №***г. на РС гр. Казанлък 4 н.с., и неговото изтърпяване за периода от ***г. до ***г. при здравословно състояние на ищеца му били причинени необратими поражения върху психиката и физическото здраве. Вследствие на начина на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим се затворил в себе си, отказвал да общува с хора и започнал да получава тежки депресии от затворения и суров начин на изтърпяване на наказанието при „строг“ режим. Липсата на разходки на открито, обездвижването, движението и срещата с лица рецидивисти, извършили тежки криминални деяния го стресирали и получавал постоянен страх и негативни усещания в тази среда. Ежедневните заплахи, от тяхна страна, от всякакъв вид и характер касаещи живота му и телесния интегритет, го карали да изживее негативни психически изживявания и силен стрес, който нямало как да изживее при изтърпяване на наложеното му наказание при

„общ режим“.

Ежедневната му среща с рецидивисти и хора избрали престъпния начин на живот го сринали психически и изпитвал постоянен страх, тъй като се чувствал и питал какво прави сред тези хора, които постоянно го тормозели и заплашвали. Заради изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим отказвал свиждания с близките си и конкретно със сина си, за да не го вижда в това състояние сринат и подтиснат психически и страдащ физически. Не можел да допусне детето му да го вижда в това състояние. Близките на ищеца били подтиснати, че изтърпява присъдата с рецидивисти. Вследствие на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим се обострили симптомите и болките вследствие на претърпяната операция и преживяната травма от ПТП в миналото. При крайно мизерните и нехигиенични условия в местата за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим в затвора, обездвижването, започнал да изпитва остри и непоносими болки в местата, където била извършена медицинската интервенция, като често не можел да спи от постоянна и силна болка. Ищеца понесъл изключително тежко начинът на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим. През времето, когато изтърпявал наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим не могъл да работи в обслужващата дейност на затвора, дори и работа на външни обекти. Разликите в условията и начина на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим и този при „общ“ били драстични откъм място на изтърпяване и коренно различни откъм режим, свободно време, време за разходки на открито, възможности за работа и др. В мястото, където се изпълнявало наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим, бил лимитиран и ограничен начинът на харчене на пари за продукти в магазина на затвора и нещата, които можел да си купи. Ограничени били правата на близките спрямо броя и продължителността на посещенията им. Всичко това довело до необратими поражения върху психиката и тялото на ищеца, които като силен стрес и нерви в резултат на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода при „строг“ режим и в момента изпитвал.

Искането до съда е да постанови решение на основание чл.2 от ЗОДОВ за допуснато съществено нарушение на Закона, като съдът е определил „строг“ вместо „общ“ първоначален режим за изтърпяване на наложеното наказание по НОХД №***г. на РС гр. Казанлък 4 н.с., РС гр. Казанлък, с което е допуснал нарушение на чл.348 ал.1 т.1 от НПК, прилагайки чл. 57 ал.1 т.2 б.“б“ вместо да приложи чл. 57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС, като за времето на изтърпяване на наказанието при „строг“ режим, моли, да бъдат осъдена ответната страна да му заплати сумата в размер на 15 000 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, представляваща претърпени от ищеца неимуществени вреди, в резултат на изтърпяване на незаконно определения режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ при „строг“ режим в периода на изтърпяването му от ***г. до *** по НОХД

№***Г. на 4 н. с. на РС Казанлък., изразяващи се в нервно напрежение, тревожност безсъние, неприятни чувства, силен и дълготраен психически стрес, притеснение и безпокойство, болки страдания в резултата на влошаване на здравното му състояние на прекараната стара травма и проведено непосредствено оперативно лечение през август месец 2020г. вследствие на „строгия“ режима на изтърпяване на наказанието, при който бил подложен като обездвижване и начин на изтърпяване. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК ответната страна взема становище по исковата молба, а именно, че оспорва изцяло така предявения срещу Районен съд - Казанлък иск, като неоснователен и недоказан по следните съображения: Изложените в исковата молба обстоятелства не обосновавали приложимостта на нито една от хипотезите по чл. 2 от ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗОДОВ, Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда при: Задържане под стража, вкл. като мярка за неотклонение, домашен арест, когато са били отменени, прилагане от съда на задължително настаняване и лечение или принудителни медицински мерки, когато те бъдат отменени, както и при всички други случаи на лишаване от свобода в нарушение на чл. 5, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, съставена в Рим на 4 ноември 1950 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 66 от 1992 г.) (обн. ДВ, бр. 80 от 1992 г.; изм. ДВ, бр. 137 от 1998 г.; попр. ДВ, бр. 97 от 1999 г. и бр. 38 от 2010 г.), наричана по-нататък "Конвенцията"; Нарушаване на права, защитени от чл. 5, § 2 - 4 на Конвенцията; Обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено, поради това, че деянието не е извършено от лицето или, че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано; Налагане на наказание по НК, или на административно наказание, когато лицето бъде оправдано или административното наказание бъде отменено; Прилагане от съда на административна мярка, когато решението му бъде отменено като незаконосъобразно; Изпълнение на наложено наказание над определения срок или размер; Незаконосъобразно използване на специални разузнавателни средства.

За да се ангажира отговорността на Държавата и в частност на съда за вреди в хипотезите на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ законът изисквал да е налице кумулативна даденост на следните елементи - обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено, поради това, че деянието не е извършено от лицето или, че извършеното деяние не е престъпление или поради това, че наказателното производство е образувано след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано; да са

причинени вреди и да е налице причинна връзка между тези предпоставки. Доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти и обстоятелства, изложени в исковата молба, безспорно била на ищеца, като същият следвало да докаже осъществяването на фактическия състав на чл. 2, ал. 1 от ЗОДОВ. Обстоятелствата, свързани с осъждането на ищеца П. били следните:

С присъда № *** г. по н.о.х.д. № *** г., IV състав, подсъдимият П. е бил осъден за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и 4 във вр. с чл. 194, ал. 1 вр. с чл. 20, ал. 2 вр. с ал. 1 НК и при приложението на чл. 58а, ал. 1 от НК, на осем месеца лишаване от свобода, при първоначален строг режим. Присъдата е влязла в законна сила на *** г., тъй като не е обжалвана от ищеца или неговия защитник или съответно протестирана от Районна прокуратура - Казанлък.

Главният прокурор на Република България е отправил искане до Апелативен съд - Пловдив под № 277/*** г. за възобновяване на н.о.х.д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък, в частта относно определения първоначален режим за изтърпяване на наложеното на осъдения М.П. наказание „Лишаване от свобода“, като вместо строг режим се определи първоначален общ режим за изтърпяването му. На основание чл. 420, ал. 3, т.1 от НПК е спряно изпълнението в частта на този режим, като е постановено от Главния прокурор П. да търпи наказанието си при общ режим.

С решение № *** г. по н.д. /в/ № *** г. по описа на Апелативен съд - Пловдив е възобновено н.о.х.д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък и е изменена постановената по него присъда № *** г. в частта относно първоначалния режим на изтърпяване на наложеното с нея наказание от осем месеца лишаване от свобода, като се заменя определеният строг режим с общ.

Следвайки тази хронология се установява, че ищецът П. не се е възползвал от законното си право да обжалва присъдата в тази ѝ част независимо, че е ползвал адвокатска защита - назначен служебен защитник. Съдебният акт не е бил и протестиран, въпреки че е подлежал на проверка в рамките на инстанционния контрол за законосъобразност.

Макар, че производството е било възобновено от Апелативен съд - Пловдив, то присъдата, постановена по делото, не е отменена изцяло, а е изменена единствено във връзка с определения режим на ищеца за изтърпяване на наказанието. След като съдебният акт, постановен по н.о.х.д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък не е отменен и лицето не е оправдано, то не били налице защитими материални права на ищеца, които да бъдат реализирани по избрания от него ред. С оглед изложеното се счита, че искът е неоснователен.

Отделно от това, се прави възражение срещу размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди като несъответстващ с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Ищецът твърди, че е пребивавал в Затвора - Пазарджик за изтърпяване на ефективно наказание при строг режим в периода от ***г. до *** г. /в петитума на исковата молба претендира

неимуществени вреди, които да му бъдат присъдени за друг период ***г. - *** г./. За този период претендираното обезщетение било завишено като размер. Ищецът М.П. бил осъден по н.о.х.д. № *** г. за извършено тежко умишлено престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4 вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК на осем месеца лишаване от свобода, като се е признал за виновен и се е възползвал от привилегията на чл. 58а, ал.1 от НК, т.е. наказанието му е намалено с 1/3, съобразно този законов текст. При това положение ответната страна прави възражение за съпричиняване на вредата, ако изобщо е налице такава. Счита се от ответната страна, че описаната предходна медицинска интервенция по никакъв начин не е в причинно-следствена връзка с наложеното наказание и неговото изтърпяване. Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 6 от ЗИНЗС, ищецът П. е следвало да предостави данни за здравословното си състояние, което да бъде взето предвид от управата на затвора. Ищецът бил осъждан многократно, като бил изтърпявал ефективни наказания „Лишаване от свобода“, поради което били несъстоятелни твърденията му, че престоят му в Затвора с лица от криминалния контингент му е причинило твърдените психически страдания, в т.ч. и срам пред неговите близки.

Искането до съда е да отхвърли изцяло предявения иск срещу Районен съд — Казанлък като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищеца се явява с процесуалния си представител, ответника не се представлява.

От фактическа страна:

Приложено по делото е заверено копие от Епикриза издадена от неврохирургия ВМИ Пловдив, същата е издадена на ищеца като срещу името му е записано -25 г. Приложен по делото е документ издаден от УМБАЛ – Пловдив АД-Отделение по ортопедия и травматология на името на ищеца, отразено е, че е постъпил на лечение на ***г., изписан на ***г. Окончателна диагноза: S *** ***.

Приложено по делото е копие от съобщение до ищеца, с което му е съобщено и му е изпратен препис от подадена в срок молба /искане/ за възобновяване №***г. от Главния прокурор на РБ срещу Присъда №***г.

Приложено по делото е Удостоверение в уверение на това, че ищеца е изтърпял наказание по присъда по НОХД ../2020г. на РС Казанлък в размер на 8 месеца „лишаване от свобода“ с начало на наказанието ***г. освободен на ***г.

Приложено по делото е Удостоверение издадено на ищеца, от което е

видно че е постъпил в Затвора Пазарджик на ***г. и е изтърпял наказание в размер на 8 месеца.

Приложена по делото е справка за съдимост на ищеца от която е видно, че същия е осъждан., като една от присъдите е тази по НОХД №***г. на РС Казанлък в сила от 20.11.2020г., наложеното наказание по която е 8 месеца „Лишаване от свобода“ при първоначален строг режим. С Решение №***г. на АС Пловдив по НД/В/№***г. е възобновено НОХД №***г. по описа на РС Казанлък и изменена постановената по него присъда №***г. в частта относно първоначалния режим на изтърпяване на наложеното с нея наказание осем месеца „Лишаване от свобода“ като е заменен определения с нея строг режим на общ. Наказанието е било изтърпяно на ***г.

Налице по делото е писмо от Затвора гр. Пазарджик Изх. № 53/06.01.2022г. видно от което е, че ищеца е бил преведен от затвора Пловдив на ***г. е постъпил в Затвора Пазарджик за изтърпяване на наказание 8 месеца „Лишаване от свобода“ наложено с присъда по НОХД ***г. по описа на РС Казанлък. Бил поставен на строг режим на ***г. по горепосочената присъда. В Затвора Пазарджик престоял в приемно отделение от ***г. до ***г. При извършения първоначален медицински преглед съобщил за фрактура на черепа и стар цикатрикс на лакътната става с контрактура на пръстите, което го правило неработоспособен, в същия период не е правил свиждане с близки. Ищеца бил поставен на общ режим на ***г. когато бил настанен в ЗО Пазарджик категория Открит тип, имал регистрирани две свиждания с близки на 07.03.2021г. и на ***г. с продължителност 40 минути.

От медицинската справка издадена от МЦ Затвора гр. Пазарджик е видно, че при първоначалния преглед П. е съобщил за травма на главата през 1997г. с последваща операция по повод счупване на черепа, на лява ръка стар цикатрикс на лакътна става с контрактура на пръстите. В периода от ***-***г. не бил посещавал медицински център, до освобождаването му на ***г. нямал регистрирани съществени здравословни проблеми, не бил консултиран със специалисти.

От приложеното по делото Експресно психологическо заключение за ищеца е видно, че същото е изготвено на 23.12.2020г. било отчетено ниско ниво на актуално преживявания стрес, ниво на суициден риск-ниско, изследвания не споделил сериозни психични проблеми, депресия или чувство

на безнадеждност, не бил завишен риска от агресивно поведение, приемал спокойно престоя в затвора, с възможности да се адаптира към средата имал опит от предишен престой, не споделял значими проблеми и притеснения.

Приложена по делото е Справка относно условия в Затвора Гр. Пазарджик през периода ***г. -***г. от същата е видно, че били създадени условия осигуряващи бита на лишените от свобода по време на престоя им в затвора, всяко спално помещение разполагало със санитарен възел с постоянен достъп до него. В санитарните възли имало течаща студена и топла вода. Всички спални имали прозорци, отваряема част на прозорците, затвора бил газифициран 2003г. отоплението било осигурено с природен газ, по време на престоя на ищеца нямало констатирани случаи на аварии на парната инсталация. Извършвали се дезинфекционни дезинсекционни и дератизационни дейности в спалните помещения на лишените от свобода кухненския блок, общите помещения на територията на целия сграден фонд на затвора, както и прилежащите пространства за престой на открито. По време на престоя си ищеца обитавал изцяло обновени помещения тъй като през периода 2018г.-2020г. в затвора била извършена мащабна реконструкция на сградния фонд.

От първоначален доклад от ***г. изготвен след престоя на ищеца в Приемно отделение е видно, че ищеца бил адаптиран към средата запознат с изискванията на реда и дисциплината, имал известен опит от предишно изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“.

Налице по делото е писмо от Затвора Пазарджик Изх. № 1419/10.03.2022г. видно от което е, че по време на престоя си в Затвора бил посетен от ... на ***г.

Видно от медицинска справка от МЦ Затвора гр. Пазарджик е, че при първоначалния преглед ищеца е нямал съществени оплаквания, съобщил за травма на главата през 1997г. на лява ръка стар цикатрикс на лакътна става с контрактура на пръстите, ограничени движения без болка.

В период от ***г.-***г. не бил посещавал медицинския център, до освобождаването му на ***г. нямал регистрирани съществени здравословни проблеми, не бил консултиран със специалисти, не бил хоспитализиран.

Видно от изготвена психологическа справка от Затвора Пазарджик, е че не били констатирани проблемни обстоятелства и индикации които да са

налагали планиране на последващи психологически интервенции

Видно от заключението по изготвената съдебно-медицинска експертиза е, че от приложената медицинска документация било видно, че ищеца бил претърпял ПТП през 1997г.. На ***г. претърпял инцидент, при който получил три порезни рани на лява мишница едната от раните била дълбока и при нея била нарушена целостта на мишничния мускул, което наложило оперативното му възстановяване. Лезията-нарушаване целостта на мишничния мускул и последвалото му оперативно възстановяване било увреждане, което при правилно протичане на оздравителния процес и спазване указанията на лекуващия лекар се възстановява за срок от около 1,5 до 2 месеца. При постъпването на ищеца в Затвора били минали четири месеца от последния инцидент, при който наранил лявата си мишница което означавало че към момента на постъпването му в затвора той следвало да е напълно възстановен. От получената черепномозъчна травма при ПТП през 1997г. също следвало да е напълно възстановен. Експертизата приема, че вследствие на начина на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ при строг режим условията, обездвижването липсата на открито пространство и неговата продължителност от ***г. до ***г. по никакъв начин не са довели до влошаване на здравословното състояние на ищеца, тъй като той би следвало напълно да се е възстановил от получените травматични увреждания и при двата инцидента. Не били налице медицински документи за настъпили усложнения от страна на претърпените травми, с които евентуално биха се обяснили съобщените от ищеца оплаквания.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че инсуфициентна функция на флексорите е била налице при ищеца към момента на травмата, но не и към момента на изписването след лечението на последния.

От разпита на свидетелят ... е видно, че познавал ищеца от 25 години, докато бил в затвора се оплакал, че ръката го боли, че бил при рецидивисти, нямал желание да говори, казал че го сложили в ада, не желал свиждане. Свидетелят твърди, че посещавал ищеца в затвора гр. Пазарджик, видимо бил добре, но характера не бил неговия.

От правна страна:

По искане на ищцовата страна е допуснато изменение на предявената претенция изразяваща се в намаляване на претендирания размер на

обезщетението за причинени неимуществени вреди претендирано от ищеца, като претенцията е намалена в размер от 5000лв, а за остатъка над 5000лв до 15000лв първоначално претендирани е извършен отказ от иска.

Съгласно действащата разпоредба на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето, или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност, или деянието е амнистирано. При определяне размера на обезщетението за вредите от незаконното обвинение, съдът следва да съобрази наличието на предпоставките по чл.4 от ЗОДОВ, а именно - настъпването на вреди, които са пряк и непосредствен резултат от обвинението, а съгласно препращащата норма на §1 от ЗР на ЗОДОВ, на основание чл.52 ЗЗД неимуществените вреди следва да се обезщетят по справедливост.

Безспорно установено е, че ищеца е многократно осъждан, като е изтърпявал ефективно наказание „лишаване от свобода“ наложено му с присъда при строг режим преди осъждането му по НОХД ***г. по описа на РС Казанлък. Установено е, че последно посоченото наказателно производство не е прекратено, лицето не е оправдано, не е установявано че деянието не е извършено от лицето респ. че не съставлява престъпление, нито се касае за хипотеза при която наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. След постановяване на присъда №***г. по НОХД №***г. по описа на РС Казанлък, същата е влязла в сила на ***г. , не била нито обжалвана нито протестирана. Отправено е искане за възобновяване на наказателното производство от ***г. от страна на Главния прокурор в частта относно определения първоначален режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ като вместо „строг“ да се определи „общ“ такъв на осъденото лице, същевременно е спряно изпълнението на наказанието в частта на този режим, като същото е продължило да бъде търпяно, но при общ режим. Касае се за това, че за периода от ***г. до ***г. ищеца е търпял наказанието си при определен първоначален „строг“ режим. Това

обстоятелство не се оспорва, но следва да се има предвид, че постановената по НОХД ***г по описа на РС Казанлък присъда не е отменена, а само изменена и то само в частта на режима, лицето не е оправдано, от което следва извода, че изложените в исковата молба обстоятелства не попадат в приложимостта на нито една от хипотезите на чл.2 от ЗОДОВ и в частност тази на чл.2 ал.1 т.3 от закона. Следователно иска е неоснователен.

Отделно от това съдът счита, че с цел пълнота на настоящото изложение следва да посочи, че извън представеното по делото свидетелство за съдимост касаещо предишни осъждания на ищеца, са налице събрани доказателства, от които се установява, че: от медицинската справка издадена от МЦ Затвора гр. Пазарджик- при първоначалния преглед П. е съобщил за травма на главата през 1997г. с последваща операция по повод счупване на черепа, на лява ръка стар цикатрикс на лакътна става с контрактура на пръстите, извън това в периода от ***-***г. не бил посещавал медицински център, до освобождаването му на ***г. нямал регистрирани съществени здравословни проблеми, не бил консултиран със специалисти, от Експресно психологическо заключение: не споделил сериозни психични проблеми, депресия или чувство на безнадеждност, не бил завишен риска от агресивно поведение, приемал спокойно престоя в затвора, с възможности да се адаптира към средата, имал опит от предишен престой, не споделял значими проблеми и притеснения. От заключението по СМЕ е установено, че вследствие на начина на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ при строг режим условията, обездвижването, липсата на открито пространство и неговата продължителност от ***г. до ***г. по никакъв начин не довели до влошаване на здравословното състояние на ищеца, тъй като той бил следвало напълно да се е възстановил от получените травматични увреждания и при двата си предишни инцидента.

В настоящия случай ищеца твърди причинени му неимуществени вреди вследствие на изтърпяване на наказание лишаване от свобода при определен строг първоначален режим: нервно напрежение, тревожност безсъние, неприятни чувства, силен и дълготраен психически стрес, притеснение и безпокойство, болки страдания в резултат на влошаване на здравното му състояние на прекараната стара травма и проведено непосредствено оперативно лечение през август месец 2020г. Видно обаче от събраните по

делото доказателства е, че не споделял значими проблеми и притеснения, нямал регистрирани съществени здравословни проблеми, не бил консултиран със специалисти, а според вещото лице изтърпяването на наказанието „Лишаване от свобода“ при „строг“ режим по никакъв начин не довело до влошаване на здравословното състояние на ищеца. Показанията на св. Гендов, са в насока, че при свиждане с ищеца установил, че характера на последния цитирам: „не бил неговия“, при анализ на същите се достига до извода, че първо касаят времето на престоя на ищеца в затвора, като по време на изтърпяване на наказанието на ищеца не му се говорило и не искал свиждания, оплаквал се, че ръката го боли. В светлината обаче на другите събрани по делото доказателства показанията на свидетеля се явяват изолирани и неподкрепени от същите, още повече, че що се касае до болките в ръката очевидно липсват данни ищеца да е споделил, или заявил такъв здравословен проблем по време на изтърпяване на наказанието си. Липсват доказателства и за нервно напрежение, тревожност, безсъние, неприятни чувства, силен и дълготраен психически стрес, притеснение и безпокойство на ищеца в същия този период-видно от изготвена психологическа справка от Затвора Пазарджик, е че не били констатирани проблемни обстоятелства и индикации, които да са налагали планиране на последващи психологически интервенции, респ. след този период.

Независимо обаче от горното както бе отбелязано, за да бъде обоснована отговорност по ЗОДОВ е необходимо освен случая да попада в някоя от хипотезите на чл.2 от ЗОДОВ, която разпоредба визира няколко самостоятелни хипотези, представляващи самостоятелни основания за ангажиране отговорността на държавата, но и да е налице причинна връзка между предпоставките за ангажиране на отговорността и причинените вреди. Настоящия случай не попада в нито една от хипотезите на чл.2 от ЗОДОВ в частност тази на чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ, поради което иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

Разноски не са претендирани от ответната страна на осн. чл.78 ал.3 от ГПК предвид което и такива не се присъждат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от М. П. ПЛ. ЕГН: ***** с адрес ..., иск, срещу Районен съд Казанлък с адрес гр. Казанлък 6100 ул. „Паисий Хилендарски“ №16, за допуснато съществено нарушение на Закона, като съдът е определил „строг“ вместо „общ“ първоначален режим за изтърпяване на наложеното наказание по НОХД №***г. на РС гр. Казанлък 4 н.с., РС гр. Казанлък, с което е допуснал нарушение на чл.348 ал.1 т.1 от НПК, прилагайки чл. 57 ал.1 т.2 б.“б“ вместо да приложи чл. 57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС, за времето на изтърпяване на наказанието при „строг“ режим, да му заплати сумата в размер на 5 000 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, представляваща претърпени от ищеца неимуществени вреди, в резултат на изтърпяване на незаконно определения режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ при „строг“ режим в периода на изтърпяването му от ***г. до *** по НОХД №***г. на 4 н. с. на РС Казанлък., изразяващи се в нервно напрежение, тревожност, безсъние, неприятни чувства, силен и дълготраен психически стрес, притеснение и безпокойство, болки, страдания в резултата на влошаване на здравното му състояние на прекараната стара травма и проведено непосредствено оперативно лечение през август месец 2020г. вследствие на „строгия“ режима на изтърпяване на наказанието, при който бил подложен като обездвижване и начин на изтърпяване, като неоснователен.

Решението може да бъде обжалвано пред Старозагорския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____